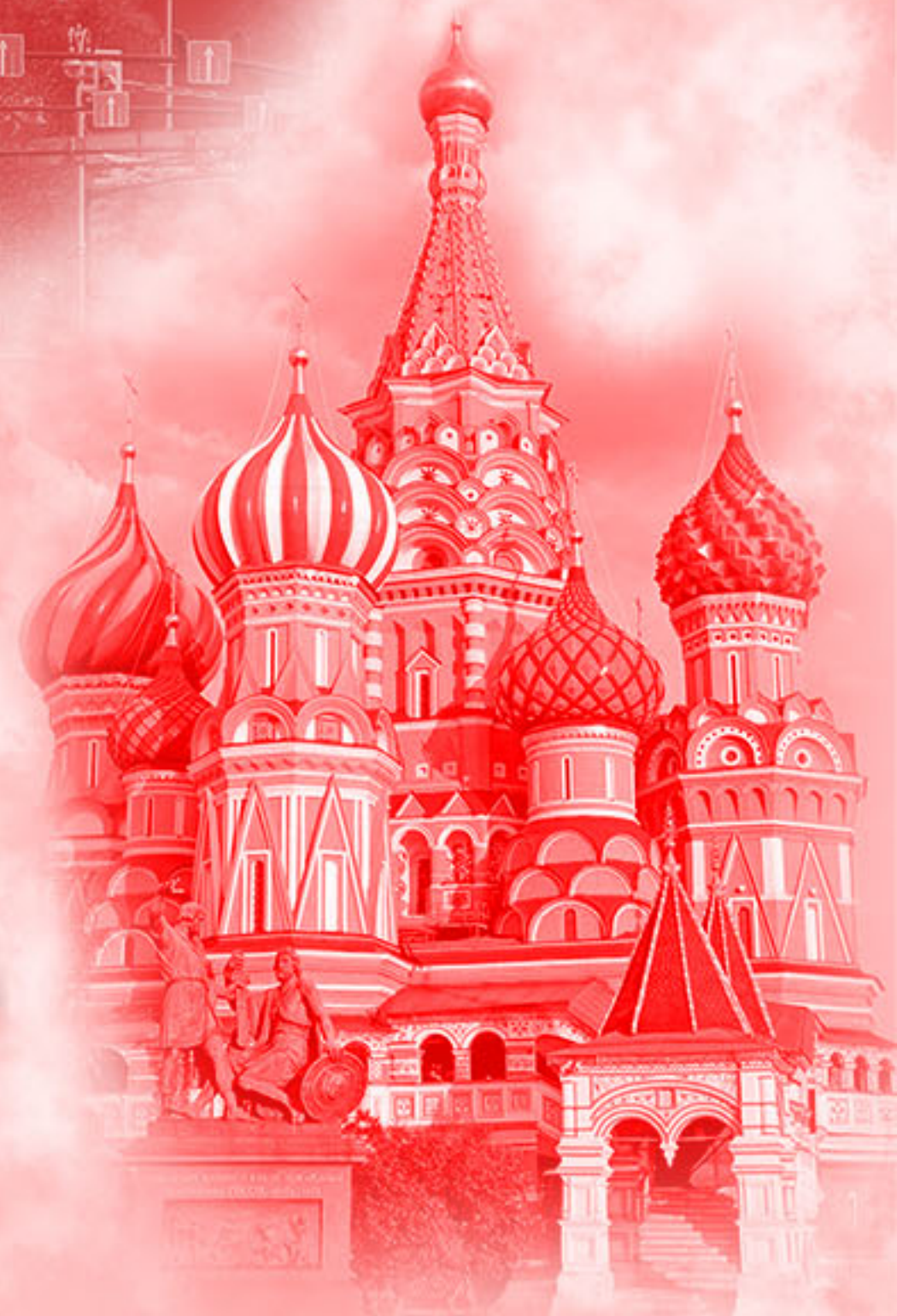

**BALLO
BALLO
MOSCOW**

Jurij
KOROLEVSKIJ

BALLO BALLO MOSCOW

OBSAH

- I.DOMA
- II.DRAHÁ A DRAHÝ
- III.ŠÉF
- IV.MILÁČIK
- V.DETI
- VI.LITTLE ITALY CESTUJE DO MOSKVY
- VII.MILLY,LILLY,HENNY A LENNY
- VIII.LUIGI
- IX.V LIETADLE
- X.LETISKO SHEREMETEVO
- XI.HOTEL NATIONAL
- XII.KREMEĽ
- XIII.POZVÁNKA NA MASÁŽ
- XIV.SPALOVŇA
- XV.KLINIKA
- XVI.HOSTINA
- XVII.TLMOČNÍČKA
- XVIII.STALINGRAD
- XIX.ČERVENÉ NÁMESTIE
- XX.ODCHOD DOMOV

KAPITOLA I.DOMA

Bruno prepáč, ty vieš ako nerada ťa vyrušujem počas pracovného sedenia, ale musím sa ťa spýtať kedy prídeš domov, na ako dlho to ešte vidíš, podľa teba to bude ešte na dlho? Moja najmilovanejšia manželka možno ťa teraz prekvapím, ale už sedím v aute za volantom a idem presne za tebou, o takých päť minút som pri tebe, stalo sa niečo, cítim v tvojom hlase také malé obavy.

Nie, nie, vlastne ani sama neviem, no volala mi mama, máme k nej okamžite prísť, obaja, vraj príde aj Rebeka so Sárou, hovorí, že je to dôležité, viac skutočne neviem, vraj viac nám povie až keď všetci budeme sedieť u nej za stolom.

No tak dobre, priprav sa, o päť minút som doma, čakaj ma pred domom a môžeme ísť, ja len dúfam, že dievčatá znova nič nevyviedli.

To by mi hádam povedala, veď vieš aký krik urobila posledný krát škola, keď dali pred celou triedou učiteľku matematiky vykonať veľkú potrebu po stojačky.

To áno, to musela byť zábava, veď tá žena je aj nekonečne odporná, je to vôbec žena? Prestaň, to preto si tak dovoľujú, lebo ty ich týmito rečami v tomto iba podporuješ.

Moje zlatička, ako dobre, že túto výnimočnú vlastnosť zdedili po mne, dokonca si dovoľím tvrdiť, že sú v tomto smere ešte lepšie ako ja!

No tak Bruno, manžel môj, už prestaň, lebo týmito rečami ich len povzbudzuješ k ďalším

a ďalším nepekným skutkom.

Dobre, dobre, už ich v tom nebudem podporovať, hlavne nie v škole, už si vonku, lebo ja som o pár okamihov pri tebe.

Ahoj mami, tak už sme tu, čo také dôležité sa stalo, až je to súrne, takpovediac neodkladné?

Ó akosi rýchlo ste prišli, to som teda nečakala, ani netušíte ako si to vážim, už prichádza aj Sára, aj Rebeka, už sú tu.

Keď som volala Brunovi už sedel v aute a išiel za mnou, tomu sa hovorí náhoda, no nie? To nie je náhoda, to je telepatia, vy ste sa jednoducho našli, neustále myslíte jeden na druhého, vy ste proste jedno telo, jedna duša, vždy keď si spomeniem na vaše začiatky, vždy keď si to predstavím, zakaždým sa tak veľmi zahanbím.

A začo mami?

Predsa za to ako som na začiatku bránila vašej láske, teraz už viem ako som sa veľmi mylila a ak vás to upokojí, počula som, že Jákob sa bude ženiť, vraj si našiel seberovnú nevestu, v jeho veku, aj v jeho náboženských predstavách.

Naozaj, no konečne, dúfajme, že aj on nájde pokoj vo svojej duši.

Hlavne dúfajme, že si našiel poslušnú slúžku, veď už bol najvyšší čas, o chvíľu neudrží ani moč, ani stolicu, už má na to vek.

Zať môj nevrav tak, aj keď je to pravda, vieš, že to sa nepatrí.

Mami, keď už sme tu všetci ako si si priala, skús nám konečne prezradiť prečo si nás tak náhle zvolala, isto to nebolo kvôli Jákobovi.

Nie, nie, samozrejme že nie, dcéry moje, pamätáte sa na strýka Vadima?

Vadima, to teda nepamätáme, ja si isto naňho nespomínam, aký Vadim, náš strýko, Vadim a kto to má byť?

No predsa môj bratranec, bol tu pred dvomi rokmi na stáži a býval u rodiny tety Shiri, Vadim, Vadim Rabinovich.

Á, áno, už sa mi niečo marí v spomienkach, prepáč mi to mami, ale dnes sa všetko deje tak rýchlo, človek si niekedy nepamätá ani to, čo bolo včera.

Rebeka taká som rada, že si spomenula, lebo už dávnejšie si otvoril súkromnú kliniku v Moskve, ktorá sa špecializuje na psychické nedostatky a nebudeš tomu veriť, ale poprosil ma či by som ťa na nejaký čas nepustila k nemu, veľmi by ocenil, keby si mu poskytla svoje skúsenosti a vedomosti z tejto oblasti .

Mama počuješ sa čo si práve povedala, Rebeka a Moskva?

Vôbec nechápem prečo sa tak čudujete, veď vaša sestra je v medicínskych kruhoch v tomto smere svetová kapacita a keďže je to rodina pevne verím , že naša Rebeka toto pozvanie neodmietne a bude súhlasiť, ako by to vyzeralo keby povedala nie.

Mami, ale čo my máme s týmto spoločné, veď my psychológii vôbec nerozumieme, to čo robí s ľuďmi Bruno síce pôsobí na psychiku ľudí, ale úplne iným smerom, nemyslíš?

Áno, áno máš pravdu, ale teraz som nemyslela pomoc v medicínskej oblasti, ale skôr pomoc pri pobyte v tejto krajine, predsa je to len Moskva, sú to Rusi a sami najlepšie viete čo všetko sa o nich popísalo a pohovorilo, nemusím to ďalej rozoberať, však?

Mami, už zase pozeráš tie choré správy, tie neuveriteľné klamstvá, ja neverím!

Nie, nie, to nie, ale musím sa priznať, že budem omnoho kľudnejšia, keď tam budete celý čas s ňou a hlavne ty Bruno, verím, že mi rozumieš.

A to ako, to sa len tak vy dvaja rozhodnete, že ideme a ty ostávaš maximálne kľudný, ani

obočie pri tom nenadvihneš, teraz mi to od vás oboch pripadá ako taká detská hra, pif sem, pif tam!

Dieťa moje nekrič toľko, lebo vystrašíš dievčatá a sama to vidíš na vlastné oči ako sa tu prekrýva pravda s klamstvom, vidíš to sama, táto krajina je v koncoch, je na konečnej! A čo ja a moje dcéry, čo máme s tým spoločné?!

Dieťa moje, všetko dobré sa raz skončí, pochop, chvíle bezstarostného užívania sa práve skončili, teraz musíš za každých okolností pevne stáť pri svojom manželovi a keď už tam budete, pozdravte odo mňa uja Solomona a tetu Shiri.

A čo deti, mama pochop, ja mám obrovský strach o dievčatá.

Tak toho sa nemusíš báť, už som všetko zariadila, veď sú to iba tri týždne, za ten čas budú bývať tu, veď vieš, že my sa aj s mamou o ne postaráme, už aj v škole ma poznajú, veď aj tak tam chodím dosť často.

Vidím, že máš znova všetko do detailu premyslené a ako vždy je úplne zbytočné ťa prehovárať.

Čo to vravíš, veď aj Rebeka je moje dieťa tak ako ty, vy všetci ste moji, aj Bruno, prosím porozmýšľajte nad tým.

Neviem mama, pochop prišlo to tak náhle, teraz ti nepoviem ani áno, ani nie, my sa o tomto musíme spolu poradiť, samozrejme doma, sami dvaja a v klude.

KAPITOLA II. DRAHÁ A DRAHÝ

Drahý prepáč, ale už sa viac na teba nedá pozeráť ako tu potichu a v tme sedíš sám, toto tvoje zvláštne chovanie trvá už nejaký čas, ja to vidím, znova ťa prosím, vyrozprávaj sa, povedz mi, čo ťa až tak veľmi trápi, že odmietaš aj moju prítomnosť?

Vieš drahá moja najmladšia a najkrajšia na svete, jednoducho nedokážem pochopiť to, ako si môže o mne ten starý plesnivý podvodník myslieť, že ja som až taký hlúpy.

A čo konkrétne máš na mysli, povieš mi to?

Tak si predstav, podotýkam, že ten starý plesnivec, pred smrťou stojaci zlodej, ktorý aj s tou jeho celou prašivou zlodejskou rodinou, ktorá do posledného dychu na tejto zemi myslí iba na to, akoby za výdatnej pomoci a podpory tých jeho fľandier nahromadili čo najviac bohatstva, no tak predstav si, že ten idiot verí tomu, že ja nikdy neprídem nato, že si najprv založili spoločnosť v Nemecku a hneď na to aj v Taliansku.

Áké spoločnosti, vôbec ti nerozumiem, vysvetli mi to prosím.

No tak ma teraz veľmi pozorne počúvaj, ten podvodník založil v Nemecku spoločnosť Dominion a v Taliansku spoločnosť Leonardo, predstav si, obe spoločnosti slúžili iba na jednu jedinú vec, vynašili a prevádzkovali stroje na volebné hlasy.

Tak tomuto už vôbec nerozumiem.

Čomu nerozumieš, veď je to nad slnko jasnejšie, všetky hlasy idú najprv do týchto spoločností, tam ich sfalšujú a pošlú späť, takže sa nikomu neoplatí ani len unúvať k voľbám, nech si ľudia ušetria túto námahu, lebo všetko je to iba jeden obrovský podvod!

Tak takto ten špinavec vyhral voľby, tomuto by som teda nikdy neuverila.

Veru takto, podvodom, je to špina, ale najväčšou tragédiou je to, že do tohto podvodu sa zapojili aj niektoré Európske štáty a ešte ho v tom aj podporujú, takto oni vyhrávajú voľby a dostávajú na čelné funkcie iba jemu lojálny odpad!

A to mu len tak ľahko prešlo, myslíš, že toto všetko dokázal sám?

Ale prosím ťa drahá nebuď smiešna, samozrejme, že najvýdatnejšie mu v tom pomáhali tie jeho tri čarodejnice, Samantha, Suzan a Viktória a isto tam ani tá hnusná Čalamáda nesmela chýbať.

Ale veď tá väčšinu času trávi v Karibiku, vieš, že...

Samozrejme s Killary, dve satanistky, veď tam sa aj spojili, pri zneužívaní malých chlapcov a odtiaľ radili tej mŕtvole ako klamať celý svet, len, aby ho spoločne ovládli!

Počula som, že spolu založili aj akúsi organizáciu.

Áno, ten prašivý Neocon, odtiaľ chcú ovládať aj celý vojenský priemysel, viem o všetkom vy svine, svine fašistické, veď ja vám ukážem!

Tak tak drahý, veľmi múdro si prehovoril, ale stále mi nedochádza ako to chceš urobiť, ako ho chceš poraziť, veď si viac a viac upevňuje svoju moc a ako si povedal aj v tej Európe, nechcem ťa ešte viac dráždiť, vidím, že už si vydráždený dosť, ale mne sa zdá, že už je prakticky nedotknuteľný.

Čo to hovoríš, aký nedotknuteľný?!

No veď vidíš čo začal robiť v Texase, už v materských školách zaviedol rodovú rovnosť, z malých detí sa na ich želanie stávajú z chlapcov dievčatá a naopak, na školách majú všetci povinne spoločné sprchy a záchody, už nikto ani len netuší kto je muž, alebo žena a ešte aj chce zbúrať tvoje veľdielo, tvoj nepreniknuteľný múr na hraniciach, všetkých sem chce bez rozdielu vpustiť, prichádza koniec sveta, ó zlatá Sibyla ani len netušíš akú si mala pravdu!

To nikdy nedopustím, rozumieš, nikdy, keď sa tomu špinavcovi až tak veľmi páči Európa tak nech je po jeho, rozhodol som sa, ideme do Moskvy!

Kam, do Moskvy, to nemyslíš vážne a prečo tam chceš ísť a načo, teraz ti už vôbec nerozumiem, priznám sa, že ani jedno jediné slovíčko!

Načo, no načo asi, predsa sa tam pokúsím nájsť akú takú podporu v boji proti tomuto špinavcovi, ja si teda s Rusmi rozumiem, veď boli aj u nás.

To áno, ale asi si zabudol, že vtedy ti gule tak vymasírovali až ti skoro vajíčka praskli, vážne si to nepamätáš?

Gule sem gule tam, jediný kto mi môže teraz pomôcť je skutočne iba d'áďa Vladimír, rozhodol som, o pár dní odlietame do Moskvy!

To skutočne chceš dobrovoľne vojsť do takej diery?

Nechcem, ale v tomto prípade musím.

Bože všemohúci stoj pri nás, ochraňuj nás prosím.

KAPITOLA III.ŠÉF

Šéfe, šéfe, neuveríte tomu čo som sa práve dnes ráno dozvedel.

Luigi čo tak kričíš, až si sa zabudol slušne pozdraviť a vtrhol si sem ako zmyslov zbavený, hovor, čo také si počul?

Šéfe, ja som tomu tiež nechcel najprv uveriť, ale Aurélio mi ráno povedal takú správu, ktorá vás isto poteší.

Luigi hovor, vykokci sa už konečne nech sa teda poteším.

Šéfe Bruno odchádza z mesta, New York bude opäť celý iba náš.

To chceš povedať, že teraz nie je náš, alebo čo, veď sme úspešne zlikvidovali aj toho tučného, s tou jeho odpornou ofinkou, akúsi máš krátku pamäť.

Nie šéfe, tak som to nemyslel, pravdaže je celý New York iba náš, ale môžeme tu vyberať

výpalné po celý rok a v klude, už nás ten potkan nebude viac otravovať.

A si si istý, že sa sem viacej nevráti, ako si môžeš byť až taký istý?

Šéfe, veď ten potkan odchádza do Moskvy, aj s tou jeho teroristkou, rozumiete, do Moskvy!

Rozumiem, rozumiem, ukludni sa, ja si iba v tejto rýchlosti neviem spomenúť kde to je. Šéfe, no predsa v Rusku, Moskva je vraj hlavné mesto Ruska, už som to zistil, chápete, je to presne domov tých Rusov čo pred kamerami drvili gule tomu strapatému, presne tí istý sibírsky obri, ktorí na nejaký čas priviedli tuto Marcella aj s Carmellom do šialenstva, tie svine ruské, s tými obrovskými rukami, pamätáte sa?

Tak toto je skutočne vynikajúca správa, Luigi, toto si zaslúži pochvalu, ty si zo dňa deň múdrejší a múdrejší, ja neverím, rýchlo zavolajte krstného otca, v tomto prípade ho skutočne musím požiadať o podporu, predsa ide o medzinárodnú spoluprácu!

Šéfe, ak sa nenahneváte tak mám pre vás ešte jednu správu, ktorá by vás mala tiež potešiť.

Hovor Luigi, no tak hovor, dnes to vyzerá na veľmi pekný deň.

Šéfe nikam volať nemusíte, už som to vybavil.

Ako to myslíš, že si to vybavil, ako tomu mám rozumieť?

Viete šéfe, ja už som volal, chcel som vás potešiť, tak som zavolať ľuďom z Ndranghety, veď viete, že oni sú všade a nemýlil som sa, už aj v Moskve majú svoje zastúpenie, aj tam majú ľudí, vraj o všetko sa postarajú, tam toho potkana zlikvidujú raz a navždy, my sa máme na to iba prísť pozrieť, sme vítaní ako ich hostia, už nás očakávajú, len máme dať vedieť kedy prídeme.

Ja nevychádzam u údivu, Luigi, teraz si ma veľmi, ale veľmi príjemne prekvapil, ty si naozaj zmúdrel, ešte sa zopár krát vyspíš a zobudíš sa ako génius.

Ďakujem, ďakujem šéfe, ani si nedokážete predstaviť aký som rád, že som vás až takto potešil, taký som poctený.

Šéfe verte mi, nerád vás v tejto prešťastnej chvíli vyrušujem, ale môžete mne a Carmellovi vysvetliť čo je to génius, lebo nám to pripadá ako také proste slovo.

Marcello prosím ťa, teraz nie, teraz skutočne nie, lebo som sa práve rozhodol, ideme do Moskvy, počuli ste to, ideme do Ruska, všetci sa pripravte, ale pripravte sa tak, nech sa všetci Rusi trasú, lebo prichádza Manhattanská mafia, Rusi, teraz len uvidíte!

KAPITOLA IV. MILÁČIK

Miláčik akú máš dnes večer dobrú náladu, sledujem ťa už celý večer a ty sa iba usmievaš a usmievaš, čo také príjemné si sa dozvedel, prezradíš mi to konečne?

Ale áno miláčik, prečo nie.

No tak hovor, povedz mi to skôr ako puknem od zvedavosti.

Miláčik volal mi môj najlepší agent, poznáš ho, agent Hover.

Ale miláčik čo to hovoríš, prekvapuje ma, že práve jemu veríš, veď sám veľmi dobre vieš čo je to za človeka.

Áno veľmi dobre to viem, je to najväčšia špina v službách mojej najdemokratickejšej krajiny a preto mu slepo verím, vieš tá tučná sviňa za peniaze urobí čokoľvek, on ani len netuší, že ja viem, že je dvojitý agent, jednoducho hrá na dve strany, na moju a aj na stranu toho skrachovanca.

Povieš mi už konečne čo také si sa od neho dozvedel, až ti to celý večer vyčaruje úsmev

na tvári?

Miláčik predstav si, že ten skrachovanec s tou jeho nekonečne odpornou ofinkou ide prosiť o pomoc do Moskvy.

Neverím a to je kde?!

No predsa v Rusku, chápeš to, ide žobrať o pomoc môjho úhlavného nepriateľa!

Zatiaľ som všetko rozumela, ale stále neviem kde to je, ešte si mi to nevysvetlil.

Veď vravím, Moskva, Rusko, aby si bola úplne v obraze je to na skok odtiaľ, kde pôsobí náš milovaný syn.

Hunter, ale ten je predsa na Ukrajine, je to možné, to som sa ale potešila, po dlhom čase ho znova uvidím.

Vidím, že tu je každé vysvetľovanie zbytočné, ale ber to tak, že máš pravdu, Ukrajina, Rusko, to je úplne jedno, aj podľa mňa je to to isté, pomaly ovládneme aj tento primitívny slovanský kus zeme a preto som sa práve teraz rozhodol zabrániť tomuto spojenectvu, ideme do Moskvy!

Miláčik a si si istý, veď vždy si hovoril, že Rusko je nepriateľské územie a aj všetci naši priatelia hovoria akoby zázrakom to isté, vravia, že je to územie tupých neandertálcov, ja teda neviem, nie som si istá či toto tvoje spontánne rozhodnutie je to najšťastnejšie. Šťastné, nešťastné, tomuto musím za každú cenu zabrániť, počula si, rozhodol som, ideme do Moskvy a punt tunk!

KAPITOLA V.DETI

Samozrejme, to viete, že sa zastavím, nemajte ani tie najmenšie obavy, ak sa rozhodneme ísť, bez toho neodídeme, na to ani nemyslíte.

Kto to bol, s kým si telefonoval?

Kto, no kto asi, predsa ujo Michail, už celá Little Italy vie, že ideme do Moskvy a trvá na tom, aby sme sa pred odchodom u nich zastavili, vraj chce poslať rodine darčeky a vrúcne pozdravy.

Ja neverím, celá Little Italy o tom vie, len my sme sa ešte stále nerozhodli.

Je to tak, nieže o tom všetci hovoria, ale všetci to berú ako hotovú vec, nemyslíš si, že teraz je najlepší čas si o tom pohovoriť láska moja?

Asi áno, máš pravdu.

No tak poď, sadni si tu vedľa mňa, dievčatá už spia?

Už zaspali, ale v jednom kuse sa ma v posteli pýtali či o chvíľu pôjdeme na dovolenku a bez nich.

Vidíš aké sú bystré, som rád, že sú také inteligentné, určite to aj oni museli voľakde počuť.

Len teraz sa prosím ťa nezačnime pretekať po kom sú takéto šikovné, či po tebe, alebo po mne a už konečne uzavrieme tento nečakaný problém.

Ale áno, ako chceš láska moja, na nič iné teraz ani nemyslím.

No tak hovor, počúvam ťa.

Priznám sa, že vôbec netuším akú odpoveď mi dáš, ale ja si myslím, že keď s tým všetci naokolo súhlasia, tak by sme tam mali ísť.

Ako všetci?!

No predsa všetci, celá rodina, ako prvá to predsa vymyslela a navrhla tvoja mama a to je podľa mňa najdôležitejšie, dobre vieš, že rodina je rodina, tá je vždy na prvom mieste, až

potom sú tí ostaní!

A čo škola?!

To nemyslíš vážne, veď mama sa o ne postará tak ako doma, tak aj v škole.

A koľko tam asi budeme, čo myslíš, týždeň, dva, viac to bez mojich anjelikov nevydržím. Vidíš, pre nás sú to anjelici, ale ubezpečujem ťa, že v škole ich volajú malé diablice Milly a Lilly a už vôbec nehovorím o tom keď idú všetky štyri spolu, keď sa k nim pridajú Lenny a Henny, vtedy ich volajú sračkové komando!

No veď práve toho sa bojím najviac, je to až neuveriteľné čo dokážu navystrájať keď sú všetky štyri pokope.

Tak to máš pravdu, Lenny a Henny sú ich obdivovateľky, aj keď sú od nich o trochu staršie, nekonečne ich obdivujú, ale zároveň musím priznať, že sú z nich veľmi dobré a pozorné žiačky, učia sa od nich veľmi rýchlo.

Chudera Sára, naposledy som už bola úplne presvedčená, že mi pred očami skolabuje. To máš pravdu, to už bolo priveľa aj na mňa, našťastie dodnes neviem všetky podrobnosti .

No povedz, kto to kedy videl, Lenny a Henny prišli do školy absolútne nepripravené, jednoducho sa zabudli pripraviť a keď ich učiteľka pokarhala, tak ju Lenny vyzvala, aby jej hľadela priamo do očí.

To nie, to nemyslíš vážne, tak oni sa začali vyhrážať priamo v škole?

Keby len vyhrážať, keď to učiteľka samozrejme odmietla, tak ju Henny koplá do kolena tak silno, až skutočne vytreštila na nich oči.

To vážne, to skutočne sú až takéto drzé?

Počkaj, len počkaj, toto ešte ani z ďaleka nie je koniec, lebo potom sa pred tú nešťastnú učiteľku víťazoslávne postavili naše dve dcéry, dali si demonštratívne ruky v bok, najprv na ňu mrkla Milly a hneď na to aj Lilly, ani ti ďalej nemusím vysvetľovať čo nastalo, tá chudera učiteľka sa tak hnusne a smradľavo pred celou triedou pošpinila, že celý týždeň neprišla do školy.

A prečo si mi vtedy o tom nič nepovedala?!

Prečo, prečo, mama aj s babičkou ma uprosili, aby som bola ticho, vieš ako ich ľúbia, preto.

Už rozumiem prečo sa mama tak ochotne hlási, že ich postráži a postará sa o ne, tak tomuto sa hovorí nekonečná láska k vnúčatám.

Áno preto, tá nesprávna láska ju dokonale presvedča o tom, že im sa nemôže nič stať, našich dcér sa už bojí celá štvrť a keď idú všetky štyri spolu, tak ľudia už pred nimi utekajú domov, tam sa zatvárajú a ty chceš v tomto stave odísť, len tak na niekoľko týždňov a nechať ich bez dozoru?!

Pozrime sa krpane krpaté, akosi rýchlo začali chápať silu svojich očí, len mám taký dojem, že to zobrali z toho nesprávneho konca.

Tak a je to vonku, ale prosím ťa neber to tak, že teraz nám chcem nasilu prekaziť tento načakaný výlet, iba som považovala za správne, aby si o tom vedel aj ty.

Netráp sa láska moja, hneď zajtra sa s nimi pohovám, so všetkými štyrmi a sľubujem ti, že kým sa táto situácia nevráti do normálu nikam nepôjdeme, žiadna Moskva nebude, teraz už poďme spať aj my, už je neskoro.

Gina, Gina, konečne si prišla, pozri aj Enrico je tu, kde si bola tak dlho, keď raz vyťahneš päty z domu nikdy nevieš kedy sa máš vrátiť domov!

Mama, veď som bola iba tu na rohu ulice, v obchode, kúpila som ten chlebík na večeru, ktorý si tak chcela, či zrazu ti už nejde na chuť?

Chuť nechuť, chlebík aj s večerou teraz počkajú, sadni si rýchlo, lebo ti musím povedať niečo veľmi dôležité.

Mama, začínam mať obavy, veď ty ani poriadne nedýchaš, čo také ťa rozrušilo, isto ti v túto neskorú hodinu priniesol zlú správu, Enrico, čo také si jej povedal?!

Gina neber to prosím v zlom, ja som iba počul...

Ja jej to poviem.

Mama začínam mať vážne obavy, hádam sa skutočne nestalo nič zlé?

Nie, nie, neboj sa dcéra moja, práve naopak, tuto Enrico mi prišiel oznámiť, že Bruno odchádza na nejaký čas do Európy, vraj ide do Moskvy.

Kam, do čoho to ide, kde je tá Moskva, nikdy som o tom nepočula, čo je to?

Akože nepočula, je to predsa v Rusku, to je ich hlavné mesto, ešte stále nevieš o čom tu hovoríme, veď každý deň a celý deň o tom hovoria v televízii.

Á, áno už viem, to je tam, kde každý deň niekoho uväznia, zavraždia, alebo otrávia, už si spomínam.

Áno presne tam a my tam pekne krásne pôjdeme s ním!

Mama!

Čo kričíš, veď je to v Európe a určite niekde neďaleko je moje rodné, milované Corleone a keď už tam budeme, pôjdeme sa pekne krásne pozrieť aj do môjho rodného kraja!

Mama, Ty chceš ísť do Moskvy, vieš čo si práve povedala, toto nemôžeš myslieť vážne, veď denne aj sto krát povedia v televízii aký je to krvilačný národ a veľmi, ale veľmi nevzdelaní, to nás skutočne chceš vystaviť až takémuto nebezpečenstvu?!

Gina počúvaj ma, doteraz sme v tejto krajine iba prehrávali, tak sme bohužiaľ naučené, zvyknuté, ale teraz sa to všetko zmení!

Mama, čo to do teba vošlo, ty chceš ísť za každú cenu do Moskvy, do Ruska?!

Gina, povedala som aby si nekričala, ale ty už vrieskaš, vôbec nechápem prečo, podľa mňa tam žijú takí istí ľudia ako všade na svete a ty never všetkému čo počuješ, čo ak tá sto krát opakovaná pravda je iba sprostá lož len preto, aby sme ich nenávideli, podľa mňa je tá nenávisť úplne zbytočná, ver mi ja už mám svoje roky, mňa len tak ľahko neoklamú. Ale veď všetci povedali, že to nie sú ani ľudia, vraj sú skoro ako zveri a navyše všade kam prídu každého otrávia, ja tam teda nejdem, ja ešte nechcem zomrieť, ešte k tomu z nejakej ampulky jedu, vieš si vôbec predstaviť v akých bolestiach by sme zomierali a ako dlho, nie nie, to teda nie, mňa tam nedostaneš!

Gina, to si už ozaj až taká sprostá, že uveríš všetkému čo ti v tej podvodníckej televízii naklamú, tomu teda neverím, veď ja som ťa vychovala inak, nikdy nezabudni na to, že ty si Sicíľčanka, pravá Sicíľčanka, ty si celá po mne, neboj sa, keby ti chcel niekto ublížiť podrežem ho ako sviňu!

Vidím, že tu je všetko zbytočné, tu je každá prosba márna, Gina pochop, tvoja mama sa už rozhodla a sama najlepšie vieš, že keď chce ísť, tak ju už nikto nezastaví.

Čo to hovoríš Enrico, ty mi skutočne nepomôžeš zabrániť jej v tomto dobrodružstve, nepomôžeš?

Gina znova ti hovorím, vidíš to sama a zmier sa s tým, nič iné ti povedať neviem.

Mama prosím ťa rozmysli si to, ja asi ostanem doma, veď toto je predsa ako tak bezpečná krajina, tu máme akú takú šancu, že nás nezabijú, veď v Little Italy nás poznajú všetci no nie, Enrico povedz aj ty niečo!

A čo mám asi tak povedať, vidíš, že toto nemá žiadny zmysel, sám som zvedavý ako to dopadne, no musím na záver povedať, že verím tomu čo hovoríeva náš pán farár.

Enrico, čo to tu splietaš, ako to myslíš, nerozumiem, vysvetli mi to prosím ťa, lebo z toho všetkého už začínam byť veľmi, ale veľmi nervózna!

No predsa pamätáš si tú nedelnú kázeň o tom ako slepý prosil o oko a Pán mu dal dve, to je predsa dobré nie?

Gina, prečo ma stále takto trápiš, vidíš Enrico to pochopil na prvý krát.

Čo pochopil, mama teraz kto koho trápi, poviete mi konečne o čo tu zrazu ide?!

Gina, ako si chceš nájsť manžela, keď z tejto štvrte ani päty nevytiahneš, už by si sa mohla aj vydať, vek na to máš, nemyslíš a ja už tak veľmi túžim po vnúčatách.

Mama, ja som zhrozená, čo hovoríš, hádam si nemyslíš, že by som si na krk zavesila nejakého Rusa, vraha, tupého surovca, násilníka, to teda nie!

Gina, neviem ti to teraz vysvetliť, ale niekde vo vnútri cítim, že každá nová cesta začína prvým krokom, pochop, že šťastie a zhoda náhod prinášajú nové príležitosti a ja cítim, že tam budeme mať iba šťastie.

A kde, v Rusku, ale mama čo to hovoríš, aké šťastie ma môže čakať už len v Moskve, no povedz aké, to si teda neviem predstaviť ani v tom najhoršom sne!

Gina, veď som ti povedala, že odtiaľ pôjdeme do Corleone, hádam sa ti po ceste natrafi nejaký ženích.

Nikdy, nikdy, povedala som nikdy, počuješ ma nikdy, to radšej zomriem od staroby a ja ostanem tu v Little Italy!

Á dosť, žiadna staroba, už ani žiadna samota, si súca na výdaj tak som rozhodla, ideme do Moskvy!

Ale mama...

Ticho, povedala som, smer Rusko, Moskva nás čaká!

KAPITOLA VII.MILLY,LILLY,HENNY A LENNY

Ale my sme na to skutočne zabudli.

Akože zabudli, ako môžete len tak zabudnúť na to, že na druhý deň máte školu?!

Bruno ver mi, jednoducho nám to vypadlo z mysle, nebolo to schválne, ver nám prosím.

Áno je to tak, sprvoti sme sa veľmi tešili, potom sme sa zrozprávali a išli sme spať, tak to bolo .

A čomu takému ste sa tak veľmi potešili, až ste z toho od radosti zaspali?

No veď predsa z toho čo nám povedala mamička.

A čo také veselé vám povedala, dozviem sa to už konečne?!

Že nás babička vezme k prababičke do obchodu, aby sme na vlastné oči videli kde si sa zoznámil s našou Ester a vraj nám ukáže aj tú veľkú tučnú knihu s ktorou si skoro od Ester dostal po hlave, tomu sme sa najviac potešili, už vieš?

Henny, Lenny, ja chápem, že aj toto sa v živote stáva, ale vy ste staršie, musíte Milly a Lilly viesť po tej správnej ceste, nemôžete dovoliť, aby každého kto prejde okolo vás donútili prdnúť si a o tej učiteľke ani nehovorím, už po kolký raz ste ju pred celou triedou ponížili a prečo?

Otecko, ale ona je odporná, museli sme to urobiť.

Ako odporná, ako museli, Milly o čom nás to tu chceš presvedčiť?

Otecko Milly má pravdu, aj včera sa ma tak nepríjemne pýtala...

Ako nepríjemne, hovor, lebo toto vaše tajnostkárstvo ma už prestáva baviť!

No postavila sa pred tabuľu a pred celou triedou povedala, Lilly odpovedz prosím na moju otázku, som veľmi, ale veľmi zvedavá, ktorá z vás je múdrejšia, ty, alebo tvoja sestra a povedala to tak posmešne.

Tak nech sa poserie!

Henny, ako to rozprávaš?!

Mami, ale to isté robí aj nám, minulý týždeň presne takto isto pred celou triedou zosmiešnila aj nás, asi si myslí, že je od nás silnejšia, ale teraz sme je to všetko spočítali a všetky naraz!

Dievčatá, ale nemôžete ju len tak kopnúť do kolena, to je neprípustné, je to predsa vaša učiteľka, už znova sa sťažovala u riaditeľa, čo teraz chcete urobiť, premýšľali ste nad tým? Samozrejme, že premýšľali mamička, ten ťuťmák je na rade na budúci týždeň a pred celou školou, toho si vychutnáme špeciálne, hovno bude mať až za ušami a bude stáť pred celou školou v predklone až do odpadnutia!

Á dost, tak toto teda nie!

Dievčatá, čo hovoríte, ja nevychádzam z údivu!

Mamička, veď ten riaditeľ je ešte horší ako tá prďoška, naposledy pred všetkými povedal, že ak nám váš otec nepriplatí, budeme sa musieť rozlúčiť, tak nech to lúčenie stojí za to.

Nie, nie, ja už nevládzem, dievčatá uvedomujete si, že táto škola je v tomto roku tretia kam vás horko ťažko vzali, čo mám s vami robiť, no povedzte mi čo?

A my sme chceli s ockom na pár dní odísť, rozumiete, pracovne, možno aj na pár týždňov, ktohovie na ako dlho sa to predĺži, ako máme teraz odísť, no ako?!

Mamička len kludne choďte, my rady chodíme do školy, veď tam je najlepšia zábava.

A ako máme odísť, keď vystrájate takéto veci a to sme doma, ako vás má ustrážiť babička, ani si nechcem predstaviť čo by ste vystrájali pri nej.

Vidím, že to nie až také hrozné ako to sprvoti vyzrelo, znova sa potvrdilo, že žiadna kaša sa neje taká horúca ako sa uvarí, no nič, my do tej Moskvy pôjdeme, my tam musíme ísť. Bruno, čo to vravíš, to chceš skutočne nechať dievčatá bez dozoru, čo nevidíš do akej situácie sme sa znova dostali?!

Len žiadny strach, je nás tu ešte dost na to, aby sme ich ustrážili, ale musím povedať, že gény sú gény a krv nie je voda, Bruno, musím priznať aj to, že si ich poctivo vyklonoval.

Babička!

Ester dieťa moje, čo sa čuduješ, čo chceš teraz urobiť, už sú tu, už sú na svete a sú to tvoje deti, aj tvoje slová Sára, štyri malé diablice.

Babička nehovor tak, veď vieš ako som to myslela, za nič na svete by som ich nevymenila. Tak v tom prípade nám neostáva nič iné ako ich správne usmerniť a ak dovoľíte tak vám s ich výchovou veľmi rada pomôžem, čo vy na to dievčatá, čertice moje?

Áno, áno, prababička naša milovaná, otecko, mamička môžete kludne odísť, my rady ostaneme s babičkou, aj s prababičkou, verte nám, my sa budeme tak veľmi učiť, aj poslúchať budeme.

Tak, tak, dobre hovoríš Milly, na prvé slovo ich budeme poslúchať.

A vy, Henny a Lenny, vy tiež budete poslúchať, už nikoho nebudete kopať do kolena?

Mamička naša ver nám, aj my dve budeme poslúchať, tak ako hovorí Lilly, na prvé slovo, sľubujeme, že ani raz nám nič nemusíte opakovať, Bruno ver nám.

Dobre, dobre, tak my do tej Moskvy pokojne odídeme, ale len v tom prípade, ak nás všetky štyri pekne krásne počkáte tu doma, zatiaľ žiadna škola, žiadne kamarátky a už vôbec nie kamaráti, všetko máte zakázané, rozumiete mi všetky, každé jedno slovo ste mi rozumeli?!

Áno rozumeli, ale tu sa budeme trocha nudiť.

Ja verím, že vám babička aj s prababičkou pripraví taký program, že sa nudiť nestihnete. Manžel môj a toto myslíš vážne, veď presne o tomto som ti dnes hovorila.

Áno myslím, keďže všetci súhlasia, aj babička s prababičkou, tak je všetko nad slnko jasnejšie a ja verím tomu, že Rusi nás očakávajú s otvorenou náručou, ide sa do Moskvy!

KAPITOLA VIII. LUIGI

Luigi, rozumu máš za hrst', dokonca aj tú hrst' máš inde ako všetci ostatní!

Šéfe ja vám nerozumiem.

No myslím to tak, že priemerný ľudia majú aspoň tú hrst' v hlave, ale ty ju máš ktohovie kde.

Šéfe, teraz už nerozumiem ani ja.

Je toto možné, vy že ste Američania, idioti, podľa mňa ste iba obyčajný idioti, neviete sa naučiť nič, preto lebo máte všetci vrodený kreténizmus a ty Luigi, ty si notorický blb!

Šéfe, ale prečo zasa iba ja?

Hádaj prečo asi, už tu na vás čakám skoro hodinu a vy pekne krásne prídete až teraz a nesnaž sa ma objímať ty sviňa, čo ak máš znova blchy!

Nie šéfe, nemám, ale musím vám povedať veľkú novinu, Gina aj s mamou idú tiež do Moskvy, dozvedel som sa to včera večer u Francesca.

Čo ty stále chodíš k Francescovi, to tam len tak vojdeš, sadneš si a spokojne si vypiješ kávičku, hanba ti!

Vypijem šéfe a ešte k tomu akú dobrú, viete, on mi urobí vždy takú silnú až ma striasa. A vôbec ti nevadí, že sa tam dodnes na tebe všetci smejú?

Ale šéfe, veď to už bolo tak dávno, ale keď som sa to dozvedel o Gine...

Gina, Gina, nemôžete uveriť všetkému čo povie Gina, pochop, Gina je žena a všetci predsa veľmi dobre vieme, že žena má tretinu mužského mozgu, aspoň tomuto rozumieš?!

Šéfe, ale odkiaľ toto všetko viete, vy ste to videl na vlastné oči, však ste to videl?

Ticho Marcello!

Šéfe a ešte povedali, že tam budú všetci, vraj sa jedná o sedenie tých najdôležitejších.

Ja o tom neviem nič, mne Pardone nepovedal nič, nás sa to netýka, isto to znova bude nejaká zábavka inteligentov ako si medzi sebou hovoria.

Ale šéfe a čo tam potom bude hľadať...

Vy tupci, tomu sa hovorí politika a pre mňa je to jedna obrovská zasraná záhada, my tam pôjdeme len kvôli tomu špinavcovi, tam ho môžeme bez dôkazov zlikvidovať, aj to tak urobíme, no len počkaj Liquido, Bruno Liquido, teraz ti ja dám BALLO BALLO!

Šéfe chcel som iba dopovedať to, čo nedopovedal Luigi, čo tam bude robiť Gina aj s jej mamou, veď oni nie sú političky a nech robím, čo robím, vyzerá to tak, že na vás ani jedna nemá, veď vaša inteligencia je nedosiahnuteľná, doslova neprekonateľná!

Dobre hovoríš Marcello, asi to tak už bude, veď nie nadarmo som sa narodil v New Yorku

a zapamätajte si to všetci traja, s každou prekážkou prichádza aj jej riešenie, naša dlhodobá prekážka a tým pádom aj prekážka číslo jeden je Liquido, preto ideme do Moskvy!

Šéfe, ja neverím, aký ste vy len múdri, ako len vy viete múdro prehovoriť, veď vy by ste cez internet mohol aj vyštudovať vysokú školu, čo jednu, aj dve!

Carmello, vysvetli mi láskavo ako sa dajú naraz vyštudovať dve vysoké školy a ešte k tomu cez internet, to by som teda rád videl, mne stačí jedna, ty si jednoducho extrém hlúposti! Teda šéfe, ako pekne ste to povedal, máme to my ale šťastie, takého šéfa, dobrého a múdreho, jednoducho pravého Američana!

Tak to už stačí, poďme ideme sa pobaliť, ideme na Rusov, potiahneme na Moskvu, šváby, hot dog a hamburger, to je naše dedičstvo a za žiadnu cenu si to nedáme vziať, od nikoho, ale hlavne nie od tých špinavých menejcenných Rusov!

Šéfe, šéfe, my jednoducho stojíme vždy za vami a za touto úžasnou krajinou, ako dobre, že sme sa narodili v tejto najdemokratickejšej, najkrajšej a najbohatšej krajine a kde je vlastne to zasrané Rusko a tá ešte viac zasraná Moskva?!

Prečo, prečo ste len takýto sprostí, kde ste sa všetci túlili keď rozdávali rozum?!

Šéfe, ale ja za to nemôžem, ja som sa už taký narodil, presne tak ako aj náš sused Jamal, vidíte, teraz sa aj on prihlásil tak ako aj vy cez internet na vysokú školu, vraj z neho bude raketový inžinier, človek by ani neveril v akej múdrej krajine to žijeme, všetci raz budeme inžinieri a doktori, že aj vy šéfe?

No čo, už to tak vyzerá, ale teraz vám musím povedať, aký som rád tomu, že ste sa ku mne vrátili, toto berte ako vysokoškolskú pochvalu, nie že budete namyslení, ale musíte pochopiť to, že Bruno je obyčajný podvodník, verte mi, hovorím to nerád, som si vedomý toho, že sa neustále opakujem, ale chýr o vašej hlúposti v poslednej dobe predčil všetky moje očakávania, čo sa to s vami deje, taký chýr sa šíri rýchlosťou svetla, už o tom vie hádam celý svet, ja len dúfam, že sa tieto zlé správy nedoniesli až do Moskvy.

Ale šéfe, čo sme zase urobili?

Nie, nie, nie, máte poslednú možnosť napraviť toto vaše celoživotné zlyhanie.

Ako, ako šéfe, viete, že ja urobím všetko čo mi prikážete, aj tuto Marcello, aj Carmello, však?

Áno, áno šéfe, je to tak.

No tak vám prikazujem, že keď konečne prídeme do tej zasranej Moskvy, tak mi na počkanie vyhľadáte Bruna a pred mojimi očami ho aj zlikvidujete, rozumiete tomu všetci?!

Áno, áno šéfe, to sa ani nemusíte pýtať, to je predsa samozrejmé!

Dobre, dobre si to povedal Luigi a ešte k tomu ako múdro.

Prečo, prečo, buďte už ticho, hlavne vy dvaja, lebo podľa mňa ste sa museli narodiť u zverolekára, je jasné, že vo svojom vývoji ste veľmi pozadu, presne tak ako aj Luppo a Puppo a podľa mňa to už ani nedobehnete.

A koho máme dobehnúť, šéfe len ukážte naňho tým tučným prstíkom a my ho zaraz chytíme, že spolubojovníci moji, že je to tak?

Nechajme to radšej teraz tak, sedte a počúvajte, musím vám ešte niečo veľmi dôležité povedať.

Šéfe, ale veď my sedíme a už dlho vás počúvame.

Chlapci moji, ja vravím vám, keď už tam budeme, dávajte si na tých Rusov veľký, preveľký

pozor, jednoducho musíte byť vždy ostražití, aj cez deň, ale hlavne v noci, lebo tie krvilačné svine sa veľmi silno držia svojich tradícií, o porekadlách ani nehovorím.

Šéfe a čo je to porekadlo?

Prečo som ja len s týmto začínal, no nič, berte to tak, že oni si dlhé roky jeden druhému niečo hovoria.

Šéfe ako to myslíte, lebo my vám vôbec, ale vôbec nerozumieme.

Predstavte si to, ako otec hovorí synovi.

A čo také mu povedal, hádam nie to, že je ako sviňa?

Nie, nie, ja už nevládzem, no napríklad to, že rozbi spodky a hlava pane sama a verte mi v žiadnom prípade nechcem zo zeme zbierať vaše duté hlavy, už tomu rozumiete?!

Asi áno šéfe, tak ako hovoríte, dáme si pozor.

KAPITOLA IX.V LIETADLE

Miláčik, ani len netušíš ako veľmi, ale veľmi sa teším, že po takom dlhom čase znova uvidím nášho synáčika.

To naozaj?

Ale, už sa toľko nehnevaj, nemôžeš v jednom kuse počúvať iba tie zlé jazyky, to hovoria len preto, lebo nám závidia.

Ja viem, že nám závidia, všetko nám závidia, len neznesiem tieto reči, keď už som konečne v tejto funkcii.

Ale no tak, nebuď už taký, veď zuby si prišiel dať opraviť preto, lebo chcel všetky nové a nie preto, že mu vypadali od kokaínu a ani o tých prostitútkach neverím ani slovo, náš synáčik nikdy nefetoval, ani nikdy drogovať nebude, tak je to!

A ty tomu stále veríš?

Áno verím, uvidíš, sám mi to povie priamo do očí, potom sa len budeš diviť, už nech sme s ním, tak veľmi sa teším, hneď si ho vyobjímam, priamo na letisku, hneď ako vystúpime z lietadla a ty sa konečne ukludni, lebo vyzeráš ako taký mŕtvy jeleň na diaľnici, hrozný! Je toto možné, tak podľa teba nefetuje, vôbec nedroguje, neváľa sa so štetkami, nefotí sa nahý pred zrkadlom, nenatáča sa pri sexe a ani to nezverejňuje na internete len tak, aby sa pochválil svojim kamarátom?!

Ukludni sa, lebo teraz sa skutočne tváriš ako doktor s vedľajšími účinkami a nekrič tu na mňa pred ľuďmi, to ti mám odpovedať v tomto poradí, to chceš, to naozaj chceš?!

Áno chcem a to teraz ihneď!

Nie, nie, toto nemôže byť pravda, ja sa v tejto krajine asi zabijem a to priamo v hotelovej kuchyni, aby všetci videli aká som ja vynikajúca kuchárka!

No tak miláčik dobre, dobre, upokoj sa trochu, prestaňme sa hádať, veď ešte sme iba v lietadle, no tak, obaja sa musíme trochu upokojiť, počuješ ma a pochop už konečne, my netelíme na Ukrajinu, my neletíme do Kyjeva, ale my letíme do Ruska, do Moskvy!

A znova sa pýtam, nie je to jedno, Ukrajina, alebo Rusko, aký je v tom rozdiel?!

No a ja znova opakujem, žiaden, v obidvoch krajinách žijú pre nás menejcenní ľudia, ale najdôležitejšie pre nás je to, že sú to Slovania!

Nerozumiem.

Čo zase nerozumieš, ty v jednom kuse ničomu nerozumieš, sú to svine, slovanské špiny a mojou úlohou je, aby som tieto špiny proti sebe poštvával, rozumieš, nech sa tá spodina ľudstva pre mňa za mňa navzájom medzi sebou aj vyzabíja, ja musím dosiahnuť svoj cieľ,

za to som predsa zobral nemálo peňazí, musia sa postaviť proti sebe, za každú cenu musí byť vojna, otec musí zabiť syna a naopak, zbavím svet od tejto nadbytočnej špiny, ale ako vždy s cudzími rukami a pre tých, ktorí zázrakom prežijú navozíme ďalší odpad ľudstva, konečne budeme mať všetkých otrokov pokope a to najúrodnejšie, najsvätejšie územie medzi Eufratom a Tigrisom bude konečne voľné, také mám príkazy od Georga, už si to konečne zapamätaj!

Ale ja stále nerozumiem akú úlohu hrá v tomto náš synáčik?

Náš syn je tu iba na dve veci.

Miláčik len prosím ťa nezačni byť vulgárny.

Ale nie, to v žiadnom prípade, veľmi pozorne ma počúvaj, náš syn je na tej Ukrajine len preto, aby sme tých idiotov čo najviac ožobračili a čo najviac poštváli proti sebe, už to konečne chápeš?!

Ale veď oni sú už aj tak chudobní dosť, tak som to počula.

Chudobní, nechudobní, povedal som ožobračiť a vyzabíjať, každý deň medzi nimi treba rozsievať iba nenávisť, ani si nevieš predstaviť ako ma teší, že sa začali medzi sebou strieľať, ty si si znova dala vytrhať obočie, až teraz som si to všimol a prečo sa tváriš takto sklamané?

Synáčik môj, kedy ho uvidím, no povedz kedy?

Zase tá istá pesnička, synáčik môj, synáčik môj, stále iba ten nepodarený syn!

Dobrý deň, vážení cestujúci, hovorí k vám kapitán, pripútajte sa prosím, o chvíľu pristaneme v Moskve, víta nás letisko Šeremetevo, takisto vás srdečne víta nádherné slnečné ruské počasie, teplota príjemných dvadsaťpäť stupňov, prajem vám, aby ste si všetci do sýtosti užili tieto krásne slnečné chvíle.

Miláčik počula si, no tak pripútaj sa.

Moment, moment, to mi chceš teraz povedať, že tie zlé jazyky čo také škaredé veci hovoria o našom synovi nie sú až také vymyslené a že náš syn je skutočne až taký nepodarený?!

Miláčik nechaj to už tak, počula si, o chvíľu pristávame, pripútaj sa už konečne a netvár sa stále tak prekvapene!

Myslíš ako vtedy, keď si mi odtrhol tú odkvitnutú púpavu, dobre si ty vedel čo robíš pred kamerami, ja už ťa poznám a ešte stále ma chceš presviedčať o tom, že iba ja som ti to najlepšie urobila ústami a akože si raz za čas pripravený v plnej sile a v tvojom veku?

Čo, čo to do teba vošlo?!

No tak odpovedz, tu a teraz, priamo v lietadle!

Prestaň už konečne!

Alebo zatúžiš po mne iba vtedy, keď si riadne našľahaný, ty s tým odporným nosom, teraz sa mi otvorili oči, veď tvoj syn je celý po tebe!

No toto, čo ti to vošlo do hlavy, ja a teraz v tomto mojom novom postavení a nekrič už toľko, vidím, že poniektorí jedinci potrebujú usmerňovať v každom veku, nebudaj si sa pridala na stranu nepriateľa, ty, ty, ty Vasilica premúdrelá?!

Prepáčte, že hovorím s vami takto potichu, ale moju drahú manželku nečakane premohol spánok, vidíte, aj hlavičku si šatkou prekryla, slnko ju neustále rušilo.

Vidím pane, ako vám môžem pomôcť?

Prepáčte, ale ako to kapitán povedal, kde to pristaneme, ako sa volá to letisko, lebo ak ma pamäť neklame a ja mám teda pamäť dobrú, povedal by som, že až výbornú, mňa